

Сучасні технології управління туристичним та готельно-ресторанним бізнесом: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції 26 вересня 2014 р. – Укл.: Перепадя Ф.Л., Авдан О.Г., Геращенко О.О., Ізотова Ю.А., Осипенко К.В.; За заг. редакцією к.е.н., доцента Мацуки В.М. – Маріуполь: МДУ, 2014. – 169 с.

Конференція присвячена проблемам розвитку туристичного та готельно-ресторанного бізнесу на національному й міжнародному рівнях, аналізу сучасних тенденцій управління цими галузями економіки в умовах глобалізації світового господарства, участі України на світовому туристичному та готельному ринку, соціально-економічним передумовам розвитку етнотуризму, а також проблемам підвищення ефективності функціонування туристичного та готельно-ресторанного бізнесу.

В роботі конференції беруть участь студенти, аспіранти, молоді вчені.

Головні напрямки роботи конференції:

- організація обслуговування в туристичному і готельно-ресторанному бізнесі;
 - особливості управління маркетинговою діяльністю підприємств сфери туризму та готельно-ресторанного бізнесу;
 - впровадження сучасних технологій управління людськими ресурсами організацій сфери туризму та готельно-ресторанного бізнесу;
 - сучасна система регулювання міжнародної туристичної і готельно-ресторанної індустрії;
 - актуальні питання природокористування та охорони навколишнього середовища в контексті розвитку туристичного потенціалу України;
 - правові засади регулювання туристичної індустрії та готельно-ресторанного бізнесу;
 - брендинг і промоушен сучасних підприємств туристичної індустрії.
- Організаційний комітет конференції ставить перед собою такі завдання:
- обмін практичними і теоретичними напрацюваннями учасників конференції в області вивчення особливостей управління туристичним та готельно-ресторанним бізнесом;
 - розробка напрямів управління і розвитку туризму та готельно-ресторанного бізнесу в сучасних умовах функціонування національного й світового господарства.

СЕКЦІЯ «СУЧАСНА СИСТЕМА РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ІНДУСТРІЇ»

БУЛАТОВА О.В.,
д.е.н., професор
Маріупольський державний університет

ІНТЕГРАЦІЙНА СКЛАДОВА СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ КРАЇН В УМОВАХ РЕГІОНАЛІЗАЦІЇ

Сучасна міжнародна економічна взаємозалежність досягла такого рівня, коли різко звужуються можливості проведення неузгодженої (індивідуальної) політики як у зовнішній, так і внутрішній сферах [1, с.16]. Однак розвиток конфліктів поширюється з ростом торговельного обороту. А це, в свою чергу потребує розвитку системи мирного врегулювання торговельних конфліктів [2, с.210]. Характер сучасних міжнародних конфліктів знаходиться під значним впливом розвитку глобалізаційних процесів. З одного боку, це викликано неспроможністю та неефективністю державних власних інституцій якісно вирішувати питання соціального розвитку. Кордон між глобальним і локальним знаходиться в межах кожної країни (а не між державами), а від так – саме внутрішньодержавні конфлікти висуваються на перший ряд, порівняно з міжнародними [3, с.54]. З іншого боку, глобалізація створює нові економічні стимули розвитку конфліктів [4, с.177]. Боротьба за природні ресурси в умовах економічної та екологічної деградації є детермінуючою в більшості сучасних конфліктів. Не випадково, більшість конфліктів, що мають місце в сучасному світі пов'язані з визначенням ідентичності (яка у більшості випадків не пов'язана безпосередньо з державою) [5, с.6], оскільки політичні мотиви та ідеологія відходять на другий план [6, с.177].

Економічна нерівність і неспроможність глобального управління впливають на розвиток значно більше ніж інші глобальні ризики і перешкоджають ефективно реагувати на них. Конкуренція в світовій економіці вимагає дій на трьох взаємодоповнюючих рівнях. Інтеграційна складова стратегії розвитку країн в мовах глобальної регіоналізації світу має враховувати одночасно три рівні: національний, регіональний, глобальний. Відповідно до цих рівнів визначається й інтеграційна складова розвитку кожної країни – учасника інтеграційного об'єднання, яка має охоплювати три рівня взаємообумовлених та взаємопов'язаних стратегічних цілей:

- (I) врахування цілей глобальної та регіональної інтеграції в стратегіях національного розвитку
- (II) створення конкурентоспроможної інституційної основи розвитку на регіональному рівні
- (III) реалізація активної стратегії глобальної інтеграції.

Відносини між учасниками регіональних інтеграційних процесів мають розглядатися на кількох рівнях глобальному, регіональному та національному, на кожному з яких визначається свій політичний фокус, а характер відноси розвивається в напрямі гармонізації або, навпаки, суперництва, як це представлено в табл.1:

Таблиця 1

Характер відносин учасників регіональних інтеграційних процесів за рівнями

Рівень	Політичний фокус	Відносини	
		гармонізації	суперництва
<i>Глобальний (міжрегіональний/ трансконтинентальний)</i>	Багатосторонній переговорний процес	Будівництво блоків як керованого кроку на шляху до відкритої взаємозалежної багатосторонньої системи	Блоки зіткнення у міжнародній конкуренції
<i>Регіональний (міждержавний)</i>	Міжурядовий переговорний процес	Рішення проблем, що потребують колективних дій, через спільне суспільних благ	Асиметрія влади, використання подібних стратегій
<i>Національний</i>	Внутрішній переговорний процес, зокрема за участю компаній та їх основних мереж	Обслуговування національних інтересів бізнесу через захист, зниження невизначеності та зменшення трансакційних витрат	Тиск компаній через зміни конкурентного простору

Мотиви інтеграційної стратегії країни можуть бути різними, і залежатимуть від різних факторів та умов. Не виключно й наявність певних протиріч і зон конфліктів серед суб'єктів економічної діяльності як на національному, регіональному (міждержавному), так і на глобальному

(міжрегіональному/трансконтинентальному) рівнях, на яких формуються певні мотиви та джерела конфліктів, як це наведено в табл. 2.

Таблиця 2

Рівні конфліктів і стратегії інтернаціоналізації

Фокус конфлікту	Стратегія інтернаціоналізації	Джерела конфліктів
<i>Глобальний (міжрегіональний/ трансконтинентальний)</i>	Односторонній регіоналізм	Проблеми спільних дій (скорочення трансакційних витрат, поза плюралізм)
	Мультилатералізм Мультилатералізм-регіоналізм	Максимізація національної влади через «блоки будування»
<i>Регіональний (міждержавний)</i>	Унілатералізм	Необхідність протекціонізму з боку внутрішнього ринку Максимізація національної влади
	Односторонній регіоналізм	Обґрунтований мультилатералізм Максимізація національної влади через «камені спотикання»
<i>Національний</i>	Односторонній регіоналізм Мультилатералізм Мультилатералізм-регіоналізм	Інтереси національних стейкхолдерів; Зацікавленість у співпраці з іншими урядами в вирішенні колективних проблем

На глобальному (міжрегіональному/міжконтинентальному) рівні, який визначається з точки зору регіону в системі міжнародних економічних відносин, розвиток стратегії пов'язаний безпосередньо з багатостороннім переговорним процесом, до якого залучено регіональні блоки, що можуть розглядатися як відповідний керований шлях до формування в майбутньому єдиної багатосторонньої системи через відповідну гармонізацію регіонального та глобального механізмів регулювання, або, навпаки, можуть стати суттєвою загрозою її подальшого розвитку («блоки спотикання»).

У рамках регіонального рівня розвиток відносин учасників регіональних інтеграційних процесів може бути забезпечений через відповідний міждержавний переговорний процес і спрямований на спільне розв'язання колективних проблем за рахунок спільного виробництва суспільних благ (відносини гармонізації), розвитку інших напрямків спільної діяльності, що відповідає потребам всіх учасників регіонального інтеграційного об'єднання, або, навпаки, через асиметричний розподіл влади посилювати відносини суперництва.

На національному рівні розвиток відносин між учасниками регіональних інтеграційних процесів забезпечується через активну участь компаній у переговорному процесі, який може забезпечувати інтереси національного бізнесу (через систему захисту, зниження невизначеності та зменшення трансакційних витрат), або, навпаки, може посилити тиск на національний бізнес через зміни конкурентного простору.

Держави світу, обираючи напрями розвитку власних інтеграційних стратегій, спрямовують зусилля на використання тих чи інших механізмів, ґрунтуючись на власний стратегічний вибір, конкретні соціально-економічні умови тощо. Відповідно, враховуючи появу нових факторів впливу, стратегічні інтереси можуть змінюватись.

Література:

1. Загашвили В. На пороге нового этапа экономической глобализации // *Мировая экономика и международные отношения*. – 2009. - №3. – С.15-23
2. Marshall M.G. *Third World War: System, Process, and Conflict Dynamics* / M.G. Marshall. – Boston: ROWMANROWMAN & LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC, 1999. – 222p.
3. Панова В.В. Современные западные исследования международного конфликта // *Международные процессы*. – 2005. – Т. 3. – № 2 (8). – С.53-65.
4. Перепелиця Г.М. Генезис конфліктів на посткомуністичному просторі Єв-ропи / Г.М. Перепелиця. – К.: Стило – ПЦ «Фоліант», 2003. – 254с.
5. Newman E. The «New Wars» Debate: A Historical Perspective is Needed // *Security Dialogue*. – Vol.35 – 2004. – №2. – P.173 – 189.
6. Kaldor M. *New and Old Wars: Organized Crime in a Global Era*. – Cambridge: Polity Press, 2001. – 216 p

БЕЗЗУБЧЕНКО О.А.,
к.е.н., доцент кафедри міжнародної економіки
МДУ

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ЛАНЦЮГА «ACCOR»

«Ассор» – всесвітній провідний готельний оператор і лідер ринку готельних послуг в Європі, присутній у 92 країнах світу з більше ніж 3500 готелів і 450000 номерів. Значний портфель готельних брендів «Ассор»